

V R T E C.

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 11.

V Ljubljani 1. novembra 1884.

Leto XIV.

Praznik v Mirnem selu.

Če voljni, prijat' lji ste, stópite z máno,
Ker res pomenljiv je nocojšni večer.
Ogledat vasico gremó neprostrano,
Kjer morda prebiva vam znanec katér.

Nebeščani okna odprli so svoja,
Da gledajo v praznično Selo mirnó;
A v Selu po hišah je lučic brez broja,
Ki vabijo tjà nas, migljaje ljubó.

Ta kraj osamljeni varuje zid béli,
A dom tu najóti, kedó hrepení?
Kedó pa se v tem bivališči naséli,
Da šél bi drugám si nikdár ne želí.

Kakó da le nizke so tukaj vse kočé
In zidana druga pri drugej tesnó?
O vem, da mi ní uganiti mogóče,
Kje ubožec, bogatec, velják stanujó.

O mnogo, o mnogo že tukaj vas biva
In vedno število se vaše množí,
A nikdar beseda ne rani vas kriva,
Nesreča nobena pri vas ne grozí.

A mi, ki smo semkaj nocój se podali,
Da ykupe obhajamo sélski vaš god,
O koliko smo se užé vojskovali,
In koliko čaka nas bojev, nezgód!

Da! dušam je vérnim zdaj čas praznovanja,
Saj pokopališče jim zmage je kraj.
Za nas, ki živimo, je čas žalovanja:
Da skóraj se združimo, Bog ti nam daj!

Fr. Krek.